

GRABRIK

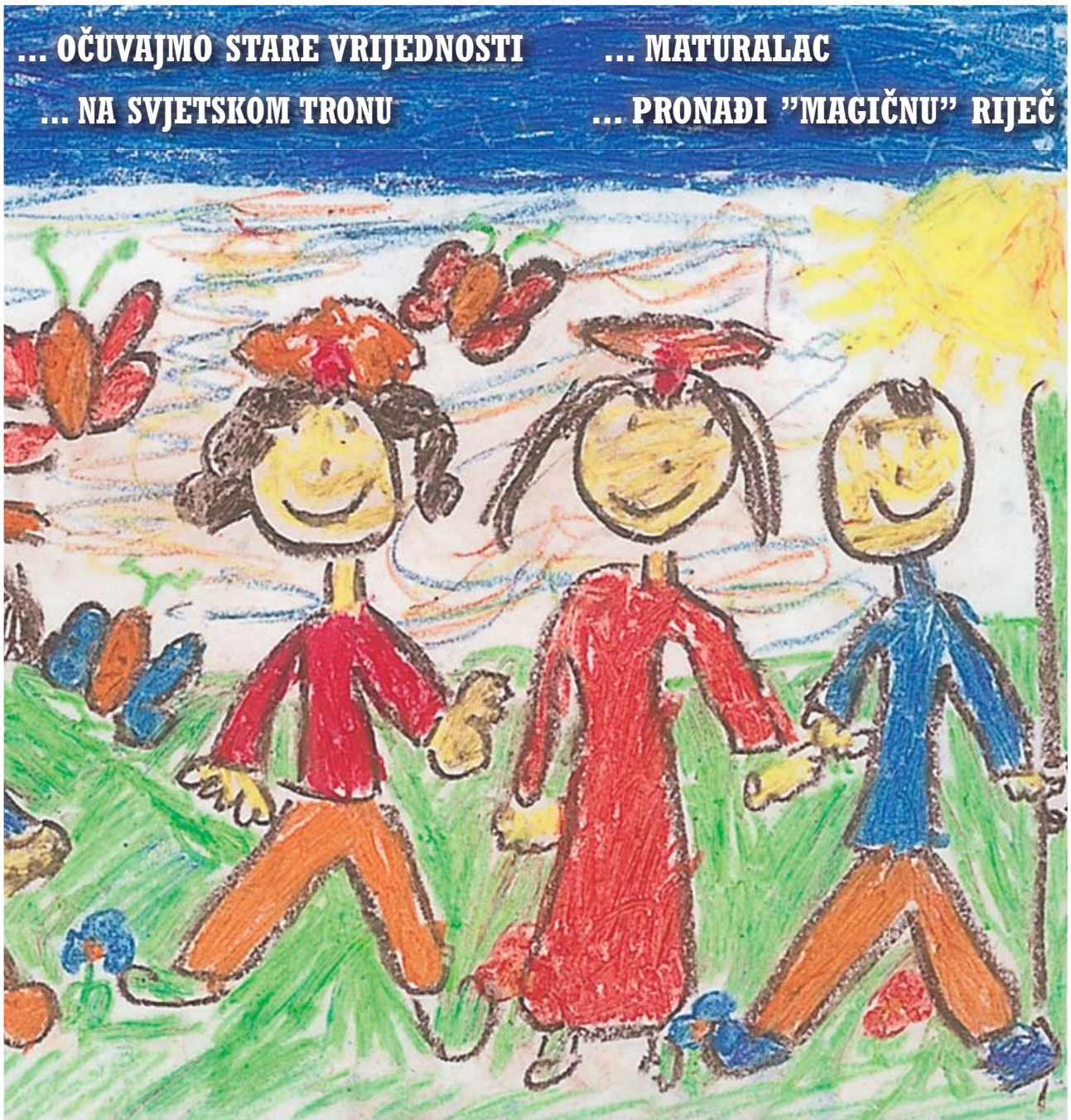
List učenika Osnovne škole Grabrik
Škol. god. 2008./2009., Karlovac, siječanj 2009., broj 14

... OČUVAJMO STARE VRIJEDNOSTI

... MATURALAC

... NA SVJETSKOM TRONU

... PRONAĐI "MAGIČNU" RIJEČ

FOTOVIJESTI

Sve više razvijamo svoju ekološkičnost. S veseljem smo posadili četiri donirane murvice. Mnogo nam znače pa smo im poklonili imena: Pupko, Sunčica, Grabrića, Zvrko – postale su dio nas.

Planinarska družina okuplja učenike petih, šestih i sedmih razreda. Lijepo se družu u svojim planinarskim ophodnjama.

NOVA LICA U NAŠOJ ŠKOLI

Drugo novo simpatično ime je Nevena Kovačić, profesorica matematike. Strpljiva u ophođenju s djecom. Rođena je 18.12.1985.g. Pohađala je Osnovnu školu Švarča, a potom srednju Ekonomsku. Diplomirala je matematiku na PMF-u. Voli matematiku, ali i druge male stvari koje uveseljavaju život.

Novo lice u našoj školi je Antonija Kero, pedagoginja. Vrlo simpatična i pristupačna mlada osoba, rođena 13.06.1978. godine. Završila je gimnaziju potom Filozofski fakultet. Živi u Zagrebu. Vjeruje u sebe, voli raditi s djecom te s njima ostvaruje iskren i otvoren odnos.

Dragi Grabrići!

Pozdravljam vas u ime svih ljudi koji su radili ovaj broj Grabrića. Marljivo smo prikupljali materijale, pisali članke o događanjima u našoj školi, napisali smo nešto i za roditelje, pratili sportska zbivanja, a tu su i naši literati. Evo Grabrići moji, Grabrić u ruke i na čitanje.

Pozdrav od svih novinara.

Ivana

IMPRESUM

GRABRIĆ

List učenika OŠ GRABRIK,
br. 14 - godina XII., siječanj 2009.

Kontakt:

47000 KARLOVAC, M. Vrhovca bb
Tel./fax: 047/422-962

Za izdavača:

Andreja Navijalić, ravnateljica

Glavna urednica:

Ivana Barić, 8.d

Urednik - voditelj:

Vesna Mance, prof.

Informatički suradnik:

Zdravka Mrežar, dipl. oec.

Uredništvo:

Ana Ninčević, 8.c; Ivana Barić, 8.d; Kristijan Orešković,
8.c; Monika Švegar, 8.d; Marijana Paljug, 8.c; Marko
Mikšić, 8.c; Iva Goršić, 6.d; Marija Košutić, 6.d; Patrik
Paulić, 6.d; Lea Grčić, 6.d; Darija Federbar, 6.d; Lucija
Azinović, 6.d; Paula Kolić, 6.d; Filip Gorščak, 6.d; Miha-
ela Mrežar, 5.d; Nika Martinović, 5.d

Odabir naslovnice:

Ivana Maradin, prof.

Grafičko oblikovanje i tisak:

Tiskara Pečarić&Radočaj, Karlovac

Naklada: 600 primjeraka

Siječanj 2009.

SADRŽAJ

POMOĆ DJETETU U UČENJU I PISANJU DOMAĆIH ZADAĆA	4
CAP PROGRAM - PROGRAM PREVENCIJE	
ZLOSTAVLJANE DJECE	5
VRIJEME JE ZA PRIJATELJSTVO	6
MARMONTOVA ALEJA	7
STVARALAŠTO - RAZREDNA NASTAVA	8-9
STVARALAŠTO - PREDMETNA NASTAVA	10-11
OČUVAJMO STARE VRIJEDNOSTI	12
RUKOTVORINE DJEDA TOME	13
JESU LI PETARDE NUŽNE ZA ZABAVU?	14
AKTIVNOSTI UČENIKA U OKVIRU PREVENTIVNOG PROGRAMA	15
HIV	15
”TIHA POBUNA” OSTAVILA JAK DOJAM	16
PRVAČIĆI U KOZJAČI	16
MATURALAC (4.9.-7.9.2008.)	17
DRUŽENJE S IGOROM DEMETROM	18
SUSRET S KNJIŽEVNIKOM ŠIMOM STORIĆEM	18
GALEB JONATHAN LIVINGSTON	19
KRALJEVIĆ I PROSJAK	19
NA SVJETSKOM TRONU	20
ŠPORTAŠI NAŠE ŠKOLE U PRVOM POLUGODIŠTU 2008./09. ŠK. GODINE BILI SU VRLO AKTIVNI	21
KRIŽALJKA / MODA	22
NAŠI PRVAŠIĆI	23

KUTAK ZA RODITELJE

UČENJU I PISANJU

Kako pomoći djetetu pri učenju; u kojoj mjeri pomagati vječiti je problem i dilema roditelja. O tome su progovorile naša psihologinja i logopedinja:

Poželjno je objasniti djetetu što se od njega očekuje što se tiče učenja - očekivanja trebaju biti dovoljno visoka, ali realna s obzirom na djetetove sposobnosti, npr.: "Očekujem od tebe da redovito pišeš zadaće i svakodnevno učiš."

Potaknuti dijete da samo postavi ciljeve (osjećaj kontrole, samomotivacija):

- koju ocjenu želim iz kojeg predmeta
- cilj mora biti realan i dostižan (da će proći s jednom ocjenom više, da će sve trojke ispraviti na četvorke)
- zapisati ciljeve i tjedno voditi evidenciju o ocjenama.

Ako je dijete dostiglo željeni cilj slijedi:

• nagrada – ona je važna i moćna jer potiče motivaciju – doduše vanjsku, ali unutarnja dolazi s dobrom ocjenom i osjećajem uspjeha

- problem - AKO UZIMAMO USPJEH ZDRAVO ZA GOTOVO I OBRAĆAMO PAŽNJU SAMO NA POGRJEŠKE, A USPJEH ZANEMARIMO

- nagrada (pohvala, povlastice, zajedničko vrijeme) treba slijediti svaki djetetov uspjeh, ali prije svega djetetov trud.

- Ako želimo odabrati prikladnu nagradu za dijete, moramo znati što ga motivira i dati mu izbor
- Nagrada mora slijediti odmah nakon uspjeha (napisane zadaće, dobre ocjene).

Ako se dijete nije pridržavalo dogovora:

• U DOGOVORU S DJETETOM jasno definirati uvjete kada će se primijeniti određena posljedica. Dijete mora unaprijed znati što ga čeka, ne kažnjavati mimo dogovora.

Ne kažnjavati uz negativne emocije – mirno podsjetiti dijete na dogovor, ostati čvrst i dosljedan, bez previše objašnjavanja.

Cilj nije da dijete ostane bez svakog izvora užitka, nego razvoj samodiscipline – umjerene posljedice.

PISANJE DOMAĆIH ZADAĆA – ULOGE RODITELJA

CILJ je postupno sve više prepustiti kontrolu samom djetetu i poticati njegovu samostalnost.

- Ne podržavati njegovu ovisnost o vama,

POMOĆ DJETETU U DOMAĆIH ZADAĆA

ALI ne prepustiti ga samom sebi prebrzo niti prebrzo.

ULOGA RODITELJA:

- Pomoć u planiranju učenja i organizaciji učenja
- Biti u toku sa gradivom koje dijete uči - nije dovoljno samo pitati dijete je li naučilo, treba se upoznati s gradivom koje uči, pokazati interes i tako dati važnost djetetovom radu.
- Kontrola učinjenog (pregledati domaće zadaće, ispitati ga).

Nikako nemojte umjesto djeteta rješavati zadatke jer mu time šaljete poruku da ne vjerujete u njegove sposobnosti i navikavate ga da netko drugi radi umjesto njega.

Nije nužno, a ni dobro, neprekidno sjediti uz dijete dok uči ili piše zadaću. Važno je da ono zna da ste mu na raspolaganju ako treba pomoć

Nemojte se nametati u onim zadacima u kojima to nije potrebno - ponekad je potrebno samo pre-

gledati zadaću kako bi mu pružili osjećaj sigurnosti **Ne zaboravite:** kod djeteta treba razvijati stav da je ono odgovorno za izvršavanje svojih obaveza. Vi ste odgovorni da mu po potrebi u tome i pomognete, ne i da to činite umjesto njega.

Nakon škole s djetetom:

- pregledati tjedni plan
- napraviti popis svega što treba napraviti
- utvrditi redosljed i potrebno vrijeme za svaki zadatak (prvo "teški" predmeti)
- "teži" predmet:

- provjeriti razumije li zadatak, zajednički pročitati,
- ako ne razumije, objasniti na primjeru

- ostaviti dijete da radi, biti u blizini ako treba pomoć,

- dijete javlja kad je gotovo s predmetom: provjeriti, ispitati, pohvaliti,

- ne pretjerivati s ispravljanjem grješaka.

I ne zaboravite:

Djeci je potrebna ljubav. Naročito onda kada ju nisu zaslužila.

*Ivana Belavić Gosta, prof. psiholog
Martina Vulje, prof. logoped*

CAP PROGRAM - program prevencije zlostavljane djece

Zlostavljanje djece težak je problem koji uzrokuje brojne negativne posljedice na njihov razvoj. Izloženost djeteta fizičkom, emocionalnom ili seksualnom zlostavljanju predstavlja traumatsko iskustvo koje može ostaviti duboke ožiljke.

CAP program (akronim od Child Assault Prevention - prevencija napada na djecu) je prvi preventivni program namijenjen djeci. Nastao je 1978. u SAD-u kao odgovor nevladine udruge „Žene protiv silovanja“ na zamolbu roditelja i lokalne osnovne škole u Columbusu, Ohio, da se njihovoj djeci i učenicima pruži emocionalna podrška i preventivne informacije jer su na vijest o seksualnom zlostavljanju jedne svoje vršnjakinje iz škole reagirala nizom stresnih reakcija.

U OŠ Grabrik, CAP program se provodi od 2005. godine. Trenutno ga provodi Cap tim pomagača koji čine Renata Golubić (učiteljica razredne nastave), Ivana Belavić Gosta (školska psihologinja) i Ana Vitturi Šušnjar (pedagoginja OŠ Švarča).

CAP program obuhvaća predavanja za roditelje i cjelokupno osoblje škole te radionice za djecu. Na predavanjima za roditelje i osoblje škole govori se o vrstama zlostavljanja, o pristupima prevenciji zlostavljanja djece, o odgovornosti svih članova zajednice u slučajevima zlostavljanja te o komunikaciji između odraslih i djece o pitanju zlostavljanja. Koristeći igranje uloga i vođene grupne diskusije tijekom radionice, djecu se uči prepoznati potencijalno opasne situacije i učinkovito koristiti različite strategije kojima će povećati svoju sigurnost. Kroz igranje uloga se opisuju najčešće situacije zlostavljanja koje bi djeca mogla susresti, a to su vršnjak nasilnik protiv djeteta, nepoznata odrasla osoba protiv djeteta i poznata odrasla osoba protiv djeteta.

Što djeca uče na Cap-ovim radionicama?

- da svako dijete ima tri osnovna prava, da bude sigurno, jako i slobodno,
- da jasno i glasno kažu NE onome tko ih pokušava ugroziti

- da u opasnosti pobjegnu na najbliže sigurno mjesto
- da viču što glasnije mogu (CAP-ovim vriskom) i ne prestaju dok nisu sigurna
- da uvijek, kad se osjećaju nesigurno, zaplašeno ili uznemireno nečijim ponašanjem, traže pomoć odraslih u koje imaju povjerenje i da to nije tužakanje
- da traže pomoć vršnjaka
- da budu uvijek na sigurnoj udaljenosti kad razgovaraju s nepoznatim osobama
- da nikad ne prihvaćaju poklone, obećanja, ponude za uslugu koja zahtijeva od njih ulazak u auto ili stan nepoznate osobe
- da jasno razlikuju dobre i loše tajne
- ako ih neznanac uhvati, da ga pokušaju zbuniti udaranjem u osjetljive dijelove tijela (prepone, potkoljenica, gornji dio stopala), ili mu maknuti ruku s usta snažnim povlačenjem za mali prst u suprotnom pravcu
- da se ne upuštaju sami u potragu za neznancem već da nastoje što bolje zapamtiti kako je izgledao i o tome obavijestiti odrasle
- ako ih poznata odrasla osoba plaši i zbunjuje svojim zahtjevima, osobito ako traži da to ostane «naša mala tajna», nikako o tome ne smiju šutjeti, već reći odraslima kojima vjeruju i govoriti im o tome sve dok im ne povjeruju i ozbiljno ih shvate.

U prvom obrazovnom razdoblju školske godine 2008./2009. u OŠ Grabrik su održana dva roditeljska sastanka i četiri radionice za učenike trećih razreda. Djelić atmosfere s održanih radionica možete vidjeti na fotografijama. Tijekom radionica djeca su pokazala veliki interes za prezentirani materijal te oduševljenje nakon radionica. Najinteresantnije i najdojmljivije dijelove radionica prikazali su kroz crteže i poruke voditeljima. Evaluacija radionica od strane učenika i učitelja pokazala je njihovo zadovoljstvo viđenim i doživljenim te želju da se isto nastavi i u budućnosti.

Ivana Belavić Gosta i Renata Golubić

VRIJEME JE ZA PRIJATELJSTVO

”Život bez prijateljstva je ništa.”

Tako je davno rekao poznati rimski govornik Ciceron, a to su potvrdili i (što bivši, što sadašnji) učenici koji su se okupili na kreativnim radionicama 13.12.2008. u OŠ Grabrik. Naime, prijateljstvo je bilo zajednička tema radionica.

Iako je jutro bilo hladno, velik broj učenika se pojavio u školi. Uz sve već poznate radionice, pojavile su se i neke nove. Bilo da vas zanima ples, izrada slikovnica, izrada graffita ili već nešto drugo, svatko je mogao pronaći nešto za sebe. Neke je upravo privukao raznolik izbor radionica, a neke prilika za druženje sa školskim prijateljima.

Valja naglasiti da su u gostima bili i učenici OŠ Švarča sa svojom pedagoginjom Anom Vitturi Šušnjar koji su se uključili u rad različitih radionica. Isto tako, u fotoradionici je voditelj radionice imao svekoliku pomoć učiteljice iz OŠ Dubovac, Marine Župančić. Sanda Franković, također učiteljica iz OŠ Dubovac, aktivno je sudjelovala u radu keramičar-

ske radionice, a Tatjana Kovačević iz OŠ Katarine Zrinski Krnjak, PŠ Tušilović, u radu lutkarske radionice. Na taj način projekt dobiva mogućnost širenja i na ostale škole.

Uz puno smijeha i zabave, ali i uz predani rad, učenici su se pripremali za završnu prezentaciju na kojoj su članovi svih radionica ostalima trebali pokazati što su napravili. Kroz prezentaciju nas je vodila novinarska skupina, a članovi fotografske i video-radionice su cijelu kreativnu subotu zabilježili svojim fotoaparatom i kamerama. Trud učenika je nagrađen zaslužnim pljeskom. Zadovoljstvo se na kraju nije skrivalo i nitko školu nije napustio razočaran.

Preostaje zaključiti da su se učenici ovom kreativnom subotom iskazali u kreativnosti, maštovitosti i marljivosti te tako još jednom potvrdili svoju darovitost. Ovakva zajednička druženja pokazuju kako oni nisu pasivni, već žele aktivno sudjelovati i širiti svoje interese, a to svakako treba podržati.

Armin Protulipac, 2.r Gimnazije

radionica	voditelj(i)	učitelj(i) pomagač(i)
scenska	Lorena Kovačević, Gimnazija.	Sandra Bosiljevac
lutkarska	Lea Sablić, Srednja ekonomska škola	Bogdanka Conjar
slikarska	Ivana Paljug, Gimnazija	Marina Felić, Maja Cindrić, Gordana Bešenić, Ivana Maradin
keramičarska	Kristijan Miložić, 8. r.	Jasmina Božičević, Martina Vulje
plesna	Mirna Pavlaković, UF Zagreb	Snježana Pletikosić
slikovnica	Ivona Bosiljevac, Gimnazija	Renata Golubić, Zlata Lukšić
skladateljska	Ivan Luić, Gimnazija	Miroslava Barković
foto	Mateo Milovac, 8.r.	Ružica Halovanić
video	Marko Mikšić, Kristijan Orešković, 8.r.	Krešimir Kenfelj
novinarska	Armin Prtulipac, Gimnazija	Božica Pregun
graffiti	Ante Čehok, 8. r.	Ivana Belavić Gosta

MARMONTOVA ALEJA

Eko-grupa naše škole već se generacijama bavi Marmontovom alejom te se uključila u projekt „Škole promotori zaštićenih prirodnih vrijednosti Karlovačke županije.“ Uspjehom smo više nego zadovoljni.

Karlovac je grad parkova, drvoreda i aleja. Nas je posebno interesirala Marmontova aleja jer smo zapazili propadanje platana. Prvo smo proučili povijest te doznali da je ovaj drvodred platana podignut 1809. godine za vrijeme Napoleona i francuske uprave pod maršalom Marmontom.

Prvobitno je posađeno 112 platana, a danas ih je 101, u taj broj su uključena i mlada stabla koja su tijekom godine sađena u zamjenu srušenih i bolesnih stabala. Marmontova aleja ima za grad Karlovac i cijelu Republiku Hrvatsku izuzetno povijesno i estetsko značenje i zbog toga je zaštićeno kao spomenik prirode 1968. godine te upisana u registar posebno zaštićenih objekata prirode. Na zdravstveno stanje platana u prvom redu utječe starost stabala te nepovoljni abiotički i biotički čimbenici. Stabla oslabljenog vitaliteta podložna su napadu biljnih bolesti, u ovom slučaju posebno gljiva truležnica koje dovode do sušenja pojedinih grana pa i čitavog stabla. Biotički čimbenici utječu na promjene na tkivu stabala, to su unutarnje promjene koje je teško proučavati, stoga smo proučili samo abiotičke čimbenike.

Abiotički čimbenici su svi vanjski utjecaji koji štete zdravlju stabla, kao što su: štetne kemikalije (soli za posipavanje), štetni plinovi (iz automobila

i tvornica), mehanička oštećenja (kopanje u zoni korijenja), prašina, loše izvedeno asfaltiranje (preblizu stabla – nedovoljan pristup zraka tlu, antropogeni utjecaj (loše izvedeno obrezivanje, nedovoljne mjere njege mladih stabla nakon sadnje), suša ili mraz (ovisno o dijelu godine).

Evo kako je teklo naše istraživanje: izbrojali smo stabla kako bismo vidjeli koliko je mladih, a koliko starih stabala. Rezultati: danas ih ima 102, od čega su 62 stabla prvobitne, stare platane. Mjerili smo opseg stabla metrom i na taj način da smo ga obgrlili. Opseg stabla izračunat metrom iznosi 6 metara, a nas učenika, bilo je potrebno petoro. Također smo brojali koliko automobila prođe Marmontovom alejom za 5 minuta. Otkrili smo da prođe oko 80 vozila od kojih je 25 kamiona što utječe na zagađenost. Prilikom sadnje novih sadnica platana, posebnu pažnju treba posvetiti njezi mladih stabala. Potporne štapove i vezice sa stabla ukloniti na vrijeme da ne bi došlo do kalusiranja oko vezice i zavojitog rasta debla.

Predlažemo: spriječiti gubitak vlage, zaštititi drvo tijekom zime, pravilno održavanje krošnje. Sve smo ove prijedloge predložili nakon višegodišnjeg istraživanja i analiziranja stanja platana, a uspijemo li na takav način voditi brigu o mladim sadnicama, uzgojit ćemo zdrava stabla koja nisu podložna napadu štetnika i bolesti.

U ovaj projekt bili su uključeni: Marijana Paljug, Andrea Jurišić, Ana Ninčević, Adriana Bolf, Anita Loknar, Marko Horvat, Marko Mikšić i Kristijan Orešković iz 8.c razreda. Uključeni smo u eko-grupu naše škole, sve to pod stručnim vodstvom prof. Sonje Randelj.

Ana Ninčević, 8.c

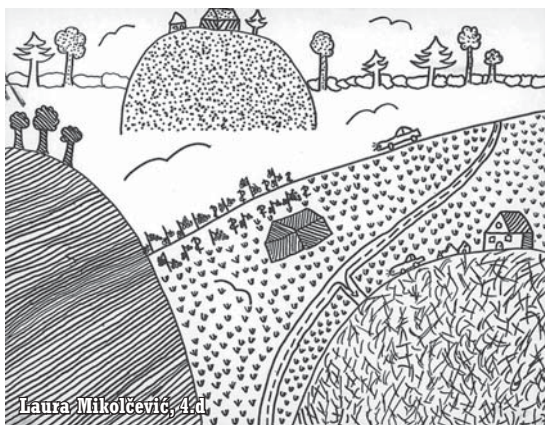

Viktorija Biščan, 3.d

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

U mojoj obitelji pripreme za Božić počinju od adventa. Nestrpljivo iščekujem nedjelju kada zapalim novu svijeću na adventskom vjenčiću i tako sve do Božića. Na Badnjak u kući vlada prava strka. Dok mama kuha večeru i stanom se širi miris pečenih kolačića, slušamo božićne pjesme i kitimo bor. Mama je uvijek u panici da neće sve stići napraviti, ali na kraju sve bude kako treba. Večerao uz svijeće, a mama i tata najčešće pričaju kako su slavili Božić dok su bili djeca. U božićno jutro čim se probudim, idem vidjeti ima li pod borom poklon za mene. Zatim idemo na misu. Nakon mise svi se okupimo kod moje bake na božićnim ručku. Volim i radujem se Božiću jer tada se osjeća posebno toplo ozračje svugdje oko nas.

Jakov Lathković, 3.b

Laura Mikolčević, 4.kl

JABUKA FUJI

Jednog lijepog dana
Stigla nam je jabuka
Iz dalekog Japana.

Aromatična, sočna, hrskava i mala
Svakiom djetetu ona
Je gozba prava.

To je naša Fuji jabuka
Puna vitamina,
Zato nam je svima jako, jako fina!
Tea Paulić, 3.a

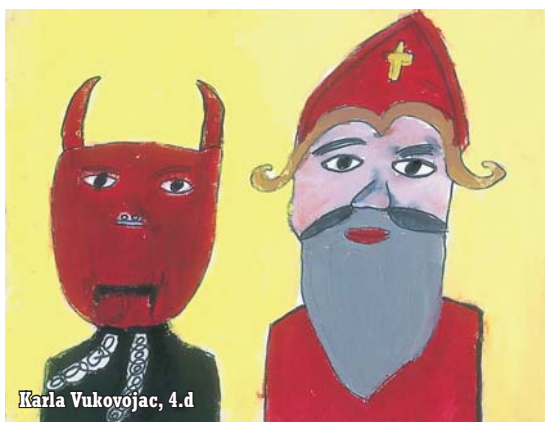
KAKVI SU NAŠI DJEČACI? (DJEČACI U 2.C)

Poznajem jednog dječaka koji
je jako aktivan pod satom.
Tena Trbušić

Poznajem jednog dječaka
koji nikome pamet ne soli
već svakog u školi voli.
Dora GorNIK

Poznajem jednog dječaka koji
je nježan prema svojoj sestri.
Tihana Šarac

Poznajem jednog dječaka koji
ima dobro srce.
Petra Vulfjanić

Karla Vukovojac, 4.d

NAŠI PRVI STIKOVI

Malo pjevam
A malo i plešem.
Rado crtam
Igram se i zabavljam.
Jako volim kompjutore.
Evo, ja i učim!
Teško mi je
Ali i jako zabavno.

Marijeta Krznarić, 2.b

Poznajem jednog dječaka koji
je uvijek nasmejano lice.
Poznajem jednog dječaka koji
nikada ne zadirkuje djevojčice.

Ah, kada bi svi dječaci bili
takvi!
Elena Jagorinec

Josip Goršić, 1.a

MOJA SOBA

Moja soba je puna raznih boja. Posebno se ističe veliki radni stol koji nikada nije pospremljen. Uz trokrilni žuti ormar stoje dvije meni važne police, pune predivnih knjiga, društvenih igara i drugih sitnica koje sam dobila od prijatelja. Puno žutih ormarića s ladicama već postaje pretijesno za sve moje stvari. Mama kaže da skupljam stvari kao hrčak, ali tu nema pomoći; sve mi je potrebno i lijepo. Imam dva velika prozora koja uokviruju žute i plave zavjese s mašnjama, a prekrivaju prozirne, bijele koje propuštaju puno svjetla. Na zidovima se sjaji mjesec, srca, cvjetovi raznih boja. Na podu se plavi tepih, a s postera me gledaju razni likovi iz crtića. Kad pogledaš kroz jedan prozor, vidiš predivnu brezu sa žutim, crvenim i narančastim lišćem. Kao paleta boja šareni listovi se razlijevaju i lepršaju po zraku, tik do mog prozora. A kroz drugi prozor vidim razne voćke u vrtu. Uidim krušku, šljivu i jabuku s puno plodova. Sunce koje obasjava moju sobu uočava koliko u mojoj sobi ima ljubavi i sreće. Prelijepa je ta moja soba. Pruža mi predivan pogled kroz prozor u kojem svakodnevno uživam. Ipak, postoje meni posebno dragi trenuci u njoj: kada njenu ljepotu dijelim sa svojim prijateljima. Naš smijeh i tajne ispunje svaki njen kutak, a ona ih vjerno čuva.

Iva Basar, 4.b

Mla Savić, 1.a

Maja Cerovac, 3.d

NA ODLASKU STARE I DOČEKU NOVE (progovorili su učenici 4. d razreda)

Zakvalit ću staroj godini što mi je pružila priliku da upoznam nove prijatelje, da imam sreću u ocjenama, mnogo ljubavi od dragih osoba, ljepotu i stalni osmijeh na licu. Bit će mi teško ispratiti je jer mi je tijekom godine bilo zabavno i pustolovno, živakno i radosno.

Dora Cindrić

U novoj godini želim puno pustolovnih događaja. Želim se još više vidati i zabavljati sa svojim prijateljima.

Ivana Cerovac

U ponoć ću otvoriti vrata novoj godini. Poželjet ću joj dobrodošlicu i s osmijehom na licu čestitati svima oko sebe.

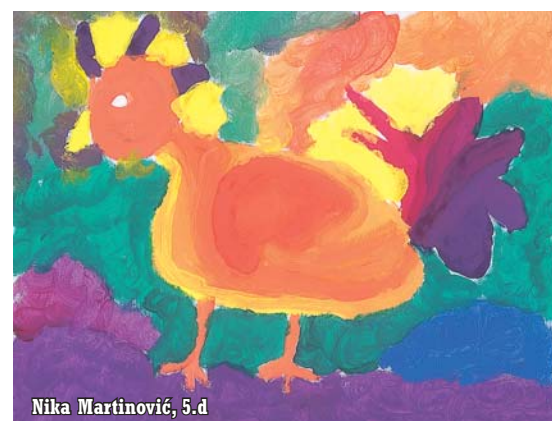
Karmela Gržan

Evo, prođe još jedna godina, a kao da je bilo jučer kad sam je svo sretna čekala.

Godini na izmaku reći ću da je mogla biti i bolja nego što je bila. Ponekad me boljela glava jer sam dobila trojku iz hrvatskog... Zakvalit ću joj na mnogo više stvari. Imala sam prekrasno ljeto, Razred sam završila s odličnom ocjenom, obavila sam Prvu pričest ...

Kad kucne ponoć i kad se kazaljka prebaci u novu godinu žurno ću joj reći da želim dobar uspjeh u tenisu i u školi, želim zdravlje, veselje, ljubav i dobre prijatelje.

Marina Nakić

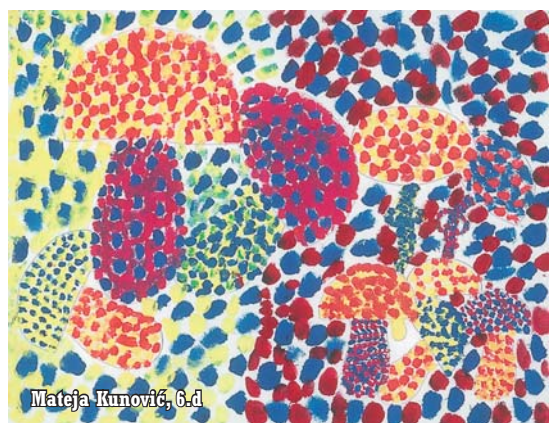
Nika Martinović, 5.d

Čurilović Robert, 3.c

Vedrana Zubanović, 5.d

Mateja Kunović, 6.d

Helena Gazdek, 8.c

Ivana Barić, 8.d

KAŽU DA SAM ROĐEN...

Kažu da sam rođen u Općoj bolnici Karlovac 27. siječnja 1996. godine u 1 sat i 5 minuta. Roditelji mi uvijek govore kako sam bio vrekavo dijete i nisam imao mira. Najviše sam vremena provodio sa svojim djedom kojeg smo zvali Francek. Zapravo se zove Franjo. Budući da mi je djed stolar, od malena sam se igrao njegovim alatom. Par puta sam se udario po prstima, ali prošlo je. Knjige me nisu previše zanimale. Mislio sam da je to hrpa gluposti koje se nikada nisu dogodile. S vremenom su me priče počele zanimati, ali samo one napete.

Oduvijek imam puno prijatelja s kojima provodim i puno vremena. Nekad upadnemo u nevolju, ali sve se uvijek dobro završi. Kad sam krenuo u školu, isprva mi se činilo da je škola odlična, a kasnije sam uvidio da i nije ništa posebno. Što sam bivao stariji, imao sam sve više obveza. Ali, s druge strane, upoznao sam mnoštvo novih prijatelja i naučio nešto novo i korisno za daljnji život. Dobio sam računalo! Sjećam se kao da je bilo jučer! Prvo nisam mogao shvatiti kako ta hrpa žica i čipova može raditi, ali nisam se time previše zamarao. Odmah sam se bacio na igru. Nešto što me najviše očaralo bio je ZOO vrt u Zagrebu. Slikao sam se s tigrom, bacao ribe tuljanu, hranio labudove i davao kiki-riki slonu.

Kad sam imao 9 godina, počeo sam čitati djedove knjige o Drugom svjetskom ratu. Mojim roditeljima bilo je čudno kako devetogodišnje dijete zanima povijest Drugog svjetskog rata koja je puna bitaka, oružja i stradanja, ali djed je rekao: „Pustite ga. Nešto će naučiti.“ Evo! I tako sam zavolio povijest.

Antonio Perašić, 7.c

STARI MOST

Karlovac, grad na četiri rijeke... Sve su tako posebne, ali meni najdraža je Korana, kraljica svih rijeka, dugačka poput zmiје koja na svojoj glavi ima najvrjedniju, najmoćniju, najposebniju krunu - stari drveni most. Most koji joj krasi glavu već dugi niz godina. Most koji povezuje Mekušje i Gazu. Danas je on pust, osamljen. Drvene daske pod mojim nogama jecaju, a jecaj se utopa u žuboru Korane i šuštanju zelenog drveća što ga okružuje. Stari zakvrdali čavli izviruju iz dasaka, a one se pod mojim koracima lome i propadaju u duboki i hladni bezdan. Odjednom mi Korana izgleda tako daleka, neprijatna, ledena kraljica! Zelene alge na dnu vijore, smeđe lišće pada u rijeku i odlazi duž njena toka. Stigla je jesen...

Most trune, propada, nestaje... Most kojim su nekoć prolazili slavni vojnici koji su dali svoj život u borbi protiv Turaka. čuju se krici, vapaji, zove u pomoć! Kopita konja dok udaraju u drvo, zvukovi borbe i zapomaganja...

Zar sam ja jedina koja ih čuje? Toliko uspomena, tuge i nesreće nosi taj most, a sada je ostao zaboravljen i osamljen. Svi ljudi odlaze novim, betonskim mostom, prolaze autima, a ovaj stari, drveni most sve više i više tone u zaborav...

Martina Smenderovac, 8.c

MOJ RAZRED

Moj razred je najbolji među petim razredima naše škole. Od prvog razreda mnogo se toga promijenilo. Otišlo je troje učenika, od kojih je jedan pao razred, a došlo ih je također troje.

Moj razred, makar je najbolji po ocjenama, nije baš miran za vrijeme nastave. Ima puno dobrih učenika, ali i par onih koji baš ne vole učiti. Svi smo dobri prijatelji, ali su cure bolje s curama, a dečki s dečkima. Od prvog se razreda družimo jedni s drugima. Prihvatili smo i nove učenike. Imamo par zabrkanata u razredu, ali i oni su dobri učenici. Svatko u razredu je u nečemu dobar. U sportu, zabavljanju, matematici, hrvatskom ili u bilo čemu drugom. Svatko ima svoje mjesto u razredu i način na koji se druži s drugim učenicima. Problema u razredu većinom ima kada razrednica mora složiti raspored sjedenja. Dečki ne žele sjediti s curama, kao ni cure s dečkima. Tada na listić napišemo s kim želimo ili ne želimo sjediti i pomoću toga razrednica lakše sastavi raspored, bar mislim. Samo za vrijeme pojedinih predmeta stvaramo probleme. To jako ljuti razrednicu jer onda dobije puno „ljubavnih pisama“ od drugih nastavnika. Sve u svemu, ipak smo mi najbolji razred u svojoj generaciji.

Mikaela Mrežar, 5.d

UOLIM BOŽIĆ

Uolim Božić!

Što je to i što to znači?

To je kada te meke, snježne pahulje poput laganog perca razuježe u nadolazećem sutonu.

To je kada u noći treperave lampice zaigrano svijetlucaju i dozivaju čaroliju Božića, i kada se danju borovi nježno igraju na ledenom suncu s još netaknutim snijegom.

To je kada je tvoje srce ispunjeno obiteljskom ljubavlju, radošću i toplinom, i kada prepun veselja, sreće i zadovoljstva uzbuđeno očekuješ božićni dar.

To je kada ideš u obasjanu crkvicu i radosno razgovaraš s Bogom.

To je kada tvoja i moja duša pjevaju najljepšu pjesmu o Božiću u srcu mom i tvom.

ZABORAVI

Ima dana kad je teško
Stvarno mrsko.

Ima sati neizdrživih
kad ti srce dršće drsko:
manite se vi fakini
što me ružno gledate;
mahnite se "ljudi fini"
što se sa mnom nabacujete.

Kako izgovoriti sve te
željne riječi
kad svi znaju
da će suze poteći na kraju
Promisli:
Prijateljstava se zaborave,
godine se izmijene,
stvari se izbrišu,
a svijetla se ugase.
Bezbrojni su kratki časi,
nitko se ne sjeća
kad dogorjela zadnja svijetla.
Zato i ti
zaboravi.

Marija Košutić, 6.d

Monika Vaško, 6.a

Ivana Sablić, 6.a

Leonarda Blašković, 6.c

Enja Kosanović, 7.b

Uanna Planinac, 5.a

U sklopu integriranog nastavnog dana 21. studenog 2008. u OŠ Grabrik organizirano je niz kreativnih radionica u koje su se uključili i vanjski suradnici iz udruge *Božur*, kustos Gradskog muzeja Igor Čulig, članovi KUD-ova *Mostanje* i *Turanj* te roditelji

U našoj školi organiziran je integrirani nastavni dan pod nazivom *Očuvajmo stare vrijednosti*.

- Malo smo htjeli zaviriti u škrinje baka, djedova, prabaka, pradjedova i ukazati učenicima na vrijednosti do kojih se tada držalo te ih poučiti da te vrijednosti isto tako trebaju biti baza i za razvoj sadašnjih, pozitivnih

U integrirani dan uključili su se i vanjski suradnici, tako je kustos Gradskog muzeja Igor Čulig vodio radionicu upoznavanja karlovačke Zvijezde. S ciljem kako se ne bi zaboravili narodni običaji i vrijednosti narodnih nošnji u radionice su se uključili i KUD-ovi *Turanj* i *Mostanje*. Učenici su mogli čuti, a i vidjeti od čega se sve sastoji narodna nošnja, na koji način se odijeva i što se u kojoj prigodi nosi. Članovi udruge *Božur* uključili su se u rad čak triju radionica. Rad na lončarskom kolu učenicima je bio posebno zanimljiv. Pred njihovim očima, kao uz pomoć čarolije, iz grude gline nastajale su zdjele, tanjuri i vrčevi. U drugoj radionici, prikladno uz ekonomsku krizu, već rabljene odjevne predmete učenici su pokušali urediti kako bi

Etno izložba starih predmeta

životnih vrijednosti, sve ono što ih u životu drži i nosi. Njegovanje kulture je nešto što je izuzetno važno za kvalitetan život mladih osoba. Organizirali smo niz različitih radionica – rekla je ravnateljica škole Andreja Navijalić.

U predvorju škole postavljena je izložba starih uporabnih predmeta iz bakine škrinje. U sklopu integriranog dana organizirana je i prodaja rabljenih igračaka, a sva prikupljena sredsva su usmjerena u humanitarne svrhe.

ona ponovno bila *in* i nosiva. Treću radionicu vodila je predsjednica udruge *Božur* Božena Regvart-Muić koja je djecu upoznala s gastronomijom srednjeg vijeka. Posebno zanimljiva bila je radionica izrade lutaka. Baka Nataša, čija unuka polazi drugog razreda ove škole, vodila je ovu radionicu. Viši razredi organizirali su scenske igre na temu kako su živjeli naši stari.

Monika Švegar, 8.d

Rukotvorine djeda Tome

Na Dan otvorenih vrata u našoj školi bio je gost Tomo Gašparović rodom iz Lađevca kraj Slunja. On je donio svoje rukotvorine iz drveta i prezentirao ih učenicima. Tu je bila njegova rodna kuća sa stajom, sjenikom, svinjcem i vodenicom. U dvorištu su bila zaprežna kola, volovi, plug, kočije i drugi alati koje je opisivao.

Govorio je o svom djetinjstvu i besparici. Obitelj nije jela jaja, već ih je majka prodavala kako bi kupila ulje, šećer i šibice. Jelo se iz zajedničke zdjele i to najčešće žganci i mlijeko. Bijelog kruha bilo je samo za blagdane. Djeca bi se igrala kamenčićima (piljkanje) i štapovima (klisanje) jer nije bilo novaca za igračke. Teško se živjelo u njegovo vrijeme.

Tomo je izučio zanat i radio kao zidar i kućni majstor u Općoj bolnici u Karlovcu. Nakon mirovine počeo je izrađivati predmete iz drveta kojima je želio današnjim naraštajima prikazati život na selu u vrijeme svog djetinjstva.

Posebno s toplinom govorio je o crkvi Svetog Jurja u Lađevcu za koju ga vežu uspomene na mnoge lijepe običaje i blagdane.

Sada živi u Karlovcu i često posjećuje rodni kraj. S članovima KUD-a Lađevčani ide na smotre folklor. Svoje rukotvorine prezentirao je i na HTV-u u emisiji Globalno sijelo.

Mali novinari 3.c i d razreda

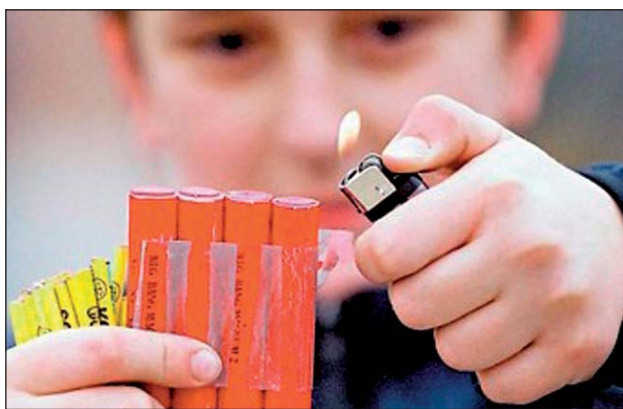
5.a i 5.b	Zanati i obrti koji izumiru - rad na lončarskom kolu, oslikavanje i ukrašavanje odjevnih predmeta
5.c	Izrada kućice za ptice, Izrada malih tabletića
5.d	Mozaik i kravata
6.a	Narodna nošnja u okolici Karlovca, Nakit i ukrasi naših baka
6.b	Hrvatska narodna glazba i glazbeni folklor
6.c	Vezenje, detalji narodne nošnje, stari hrvatski grbovi
6.d	Isječak iz života seoske obitelji s početka 20.st - scenska improvizacija
7.a	Druženje s članovima KUD – a Turanj, narodne nošnje, običaji
7.b	Ilirci Karlovačke županije - izrada plakata
7.c	Sačuvajmo stare vrijednosti - scenske improvizacije: Marin Držić
7.d	Licitarska umijeća
8.a	Izrada razrednog quilta
8.b	Karlovačka ZVIJEZDA - izrada plana grada
8.c	Kak' su naši stari - scenska improvizacija
8.d	Prošlost u reklamnoj kampanji
likovna grupa	Bake i djedovi u školskim klupama

JESU LI PETARDE NUŽNE ZA ZABAVU?

Svake godine u vrijeme blagdana odjekuju eksplozije najrazličitijih pirotehničkih sredstava u kojima najčešće uživaju mladi, ali, nažalost, takva zabava ima i tragične posljedice.

Za vrijeme zimskih mjeseci, a najčešće za vrijeme blagdana, sve više mladih poseže za petardama. Bez obzira na toliko nesreća uzrokovanih petardama, svake se godine ponavlja ista priča. U medijima, također, možemo naći puno primjera uporabe petarda: dječaku petarda puknula u šaci, djevojci bacili petardu u kapuljaču, dječak ostao bez prsta...

Gdje naći uzrok i potrebu kupovanja petarda?! Otkuda početi? Želja za veseljem i zabavom, pogotovo oko blagdana, vjerojatno je temeljni uzrok nabavljanju petarda.

Mladi vole vatromet, iskrenje, dim, svjetlosne i zvučne efekte koje proizvode pirotehnička sredstva. Možda misle da je to cool i fora, žele se pokazati pred društvom i prijateljima, ali zbog neopreznosti događa se puno nesreća.

Razgovarala sam sa svojim vršnjacima. Evo što su mi rekli.

N.P. (14) dječak: „Svake godine za blagdane bacam s prijateljima petarde. Mama me upozorava da budem oprezan i pažljivo njima rukujem, ali imam iskustva i osjećam se sigurno.“

M.P.(13)dječak: „Petarde skrivam od roditelja jer mi ne dopuštaju da ih kupujem. Ja ih svejedno svake godine bacam s prijateljima i mislim da je to baš super.“

S.H.(14)djevojčica: „Posljednju petardu bacila sam prije tri godine. Sada me to ne zanima.“

M.M.(14)dječak: „Petarde pucam uvijek i to mi je fora, ali nikad ne eksperimentiram, već ih jednostavno bacim.“

D.P.(14)djevojčica: „Ne bacam petarde i, iskreno, mislim da je to glupo.“

Izjave naših vršnjaka pokazuju nam da mladi uglavnom vide samo svjetliju i bolju stranu petarda, no jesu li one toliko sigurne i bezopasne?

Zamislite ovo: Božić je, mirna i svečana atmosfera, obitelj za stolom, šale se i razgovaraju, dok se izvana čuje pucnjava, eksplozije...

Policija razlikuje petarde prema stupnju opasnosti koju predstavljaju. Postoje petarde I. i II. razreda. Pirotehnička sredstva I. razreda smiju se prodavati tijekom cijele godine u svim vrstama prodavaonica osobama starijim od 14 godina.

Pirotehnička sredstva II. razreda. Smiju se prodavati u vremenu od 27.prosinca do 1. siječnja u odobrenim prodavaonicama pirotehničkih sredstava isključivo osobama starijim od 18 godina. Upotreba pirotehničkih sredstava u zatvorenim prostorima je zabranjena, a također postoje i određene novčane i zatvorske kazne

za osobe koje se ne pridržavaju pravila o korištenju pirotehničke.

U petardama možda i ne bi bilo ništa loše kad ne bismo pretjerivali i kada bismo ih koristili u pravo vrijeme. Nema ništa loše u malo pucanja za vrijeme proslave Nove godine kada je svagdje takvo raspoloženje uz, naravno, oprezno i razumno korištenje. Posljedica neopreznosti su, kao što znamo, ozljede, što može u vrijeme Božića upropastiti blagdan obitelji unesrećenog i zauvijek im ostati u ružnom sjećanju.

Policija se, također, trudi učiniti nam blagdane što ugodnijima te provodi raznorazne akcije čiji je zajednički cilj sigurnost građana.

Jesu li nam doista za zabavu nužne petarde? Mislim da nisu ako se znamo normalno zabavljati i pritom se dobro osjećati!

Irma Novak, 8.a

Aktivnosti učenika u okviru preventivnog programa

Suradnja s Obiteljskim centrom i udrugom Sunce

Učenici 7. c razrednog odjela aktivno su se uključili u provođenje preventivnih aktivnosti u našoj školi u okviru obilježavanja Mjeseca borbe protiv ovisnosti.

Tako su 5. prosinca 2008. sudjelovali u radu radionice „DA i NE? – moj izbor“ koju su u prostoru Obiteljskog centra Karlovačke županije vodili predstavnici udruge Suncokret iz Zagreba, čije je programe odobrilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti te Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi.

Nakon ankete o konzumaciji sredstava ovisnosti učenici su isprobali različite tehnike samoosnaživanja, diskutirali o tome kako modeli ponašanja utječu na njihove izbore i pokušali stvoriti sliku kakvi žele biti.

Suradnja s Obiteljskim centrom i udrugom Sunce nastavit će se i u drugom polugodištu kako bi se dio učenika 7.c razrednog odjela osposobio za rad u projektu „Mladi za mlade“, tj. za rad s mlađim učenicima naše škole, a s ciljem osnaživanja učeničkog samopouzdanja i prevencije ovisničkog ponašanja.

Marija Krajačić, 7.c

Predavanje o HIV-u

Bio je to sat biologije. Dva dana uoči Svjetskog dana borbe protiv AIDS-a, točnije 28. studeni. Kako smo u to vrijeme učili o spolnim bolestima, nastavnica Randelj nam je omogućila jedno zanimljivo i pomalo humoristično predavanje učenika medicinske škole!

Svi smo se odmah razveselili njihovom posjetu, ali i znanju koje će prenijeti na nas. Smjestivši se u školske klupe, zainteresirani za rad, pogledali smo prezentaciju. Dečki su nas iznenadili podijelivši pitanja o onome o čemu su upravo govorili jer su željeli provjeriti stečeno znanje. Iako smo većinom svi točno odgovorili na postavljena pitanja, nekolicina nas, uključujući i moju malenkost, je pogrešno odgovorila na pitanja. No uz osmijeh simpatičnih predavača riješili smo sve probleme na koje smo naišli. A kako biste i vi naučili ponešto o tome što smo mi naučili, podijelit ću naučeno s vama:

najvažnija stvar koju morate znati je što je to HIV-humani imunodeficiencijski virus. To je zarazna bolest koja se prenosi spolnim putem. Čak 80% osoba koje žive s tim nije toga svjesno! HIV se ne prenosi rukovanjem, grljenjem, ljubljenjem, kihanjem, kašljucaњem, davanjem krvi...

To, ali i još mnogo više, naučili smo na ovom predavanju. Na kraju smo dobili i knjižicu kao podsjetnik na sve to.

Bilo nam je zabavno i vrlo korisno te bismo voljeli da je ovakvih predavanja i mnogo više...

Tin Vlainić, 8. d

”Tiha pobuna” ostavila jak dojam

Dugo iščekivanu terensku nastavu, učenici 7.a i 8.a i b razreda realizirali su 5. prosinca 2008. godine odlaskom u Zagreb.

Nestrpljivi i uzbuđeni jedva dočekasmo taj petak. Prva dva sata nastave morali smo odraditi, a onda... Autobusi pred školom, gužva, uvijek isto guranje i borba za što bolja mjesta. Uzbuđenje je bilo na vrhuncu jer konačno krećemo na terensku nastavu u Zagreb. Naoružani sendvičima, fotoaparatom i dobrom voljom, slutili smo da nas čeka zanimljiv, sadržaj i ispunjen dan.

Put do Zagreba brzo je prošao jer nam je nastavnica hrvatskog jezika pripremila tekst o povijesti filma, kao uvod u planirani posjet kinopredstavi. Nakon toga dinamičnim kviz-pitanjima ispitala je naše znanje o filmu.

Ubrzo su se počele nizati kuće zagrebačkog predgrađa, a našu pažnju zaokupila je nova rukometna arena koja je u posljednjoj fazi izgradnje. Potom smo stigli na Gornji grad, razgledali prostor oko Katedrale i uputili se prema Klovićevim dvorima.

Izložba njemačkih ekspresio-

nista pod nazivom „Tiha pobuna” ostavila je na nas jak dojam. Kroz izložbeni prostor vodila nas je zaposlenica galerije tumačeći nam pojedine slike, grafike i skulpture. Ostali smo zadivljeni tehnikom slikanja, jakim bojama i kontrastima te načinom na koji svijet početkom 20. stoljeća doživljavaju ekspresionistički slikari. Saznali smo i da su slike neprocjenjive vrijednosti te da je izložba dugo planirana i pripremana.

Spustivši se s Gornjeg grada kroz Kamenita vrata, našli smo se na Trgu bana Jelačića gdje smo proveli slobodne trenutke. Šećući gradom

još jednom sam se uvjerio u njegovu ljepotu, osobito ovih blagdanskim dana kada je sve okićeno, živo užurbano. Vrijeme je brzo proletjelo i mi se uputismo prema Cinestaru gdje smo pogledali zanimljiv akcijski triler „96 sati”.

I ovom prilikom zahvaljujemo našoj razrednici što nam je priuštila ovakav užitak, iako to baš i ne zaslužujemo uvijek, te nam omogućila da ovim zanimljivim izletom razbijemo monotoniju školskih klupa i dosadnog učenja.

Mateo Milovac, 8.a

Alexander von Jawlensky
Djevojčica sa crvenom mašnom

Prvašići u Kozjači

U četvrtak, 23. 10. 2008., usprkos magli i sivom nebu, prvaci naše škole uputili su se u šumu nadomak gradu, poznatu Kozjaču, da pomirišu, udahnu, vide i osluhnu listopad u šumi. Zanimljiva kolona učenika u pratnji četiriju učiteljica kretala se pločnikom, prelazeći povremeno i kolnik, pri čemu je strogo poštivala prometna pravila.

Na ulazu u šumu prvaci su odmah primijetili neke odbačene predmete koji su «ukrašavali» šumu i zaključili da je ružno zagađivati okoliš. Malo ih je zbunio putokaz na raskrižju šumskih puteva sadržaja: VAMO-TAMO. Ipak su se odlučili za VAMO. No, nije to jedini putokaz. Ubrzo su pronašli i odbačeno ime staze: PUT VAMPIRA. Doista u šumi ima puno zanimljivosti.

U šumi su skupljali kestene, učili prepoznati četiri vrste listopadnog drveća: bukvu, hrast, kesten i grab, skupljali listove spomenutog drveća i učili razliku

između listopadnog i zimzelenog drveća. Osluški-
vali su šuštanje lišća pod nogama, gledali padanje lišća s drveća i zaključili zašto se listopad zove baš takvim imenom. Pronalazili su različite vrste gljiva i uz pomoć učiteljica odgonetnuli jesu li jestive ili nejestive. Ispod hrasta su skupljali žireve, a pronašli su i promrzlog, uplašenog leptira. Istraživali su stazice, promatrali mahovinu, razlikovali boje lišća pojedinog drveća. Naučili su da šumske staze ispod lišća znaju skrivati blato zbog čega je jako važno gledati kuda se hoda.

Bogdanka Conjar

MATURALAC (4.9.-7.9.2008.)

(Plitvice - Kornati - Zadar - Šibenik)

Bila je srijeda kasno navečer, točnije 3.rujna. Telefon mi je zvonio svake sekunde, internet stranice (facebook, msn,...) bile su popunjene vijestima o sutrašnjem putovanju, poruke su stizale kao lude. Svi smo bili tako uzbuđeni i jedva smo dočekali jutro da krenemo na nezaboravan naturalac. Oduvijek smo bili složan razred, zajedno smo provodili jako lijepe trenutke, neizmjerljivo se volimo i cijenimo pa smo znali da će nam ovo biti samo još jedno predivno iskustvo. Nasmiješenih lica, punih kofera i dodatnih torba sa stvarima krenuli smo prema Biogradu. U autobusu je atmosfera uvijek odlična. S nama je putovao i naš mladi vodič koji se pokazao kao jako pametan, zanimljiv i inteligentan dečko.

Napokon smo došli, do Nacionalnog parka Plitvička jezera. Iako su neki učenici već prije posjetili i razgledali Plitvice, ja sam tamo došla prvi put. Bili smo okruženi šumskim prostranstvima, iznimnim prirodnim ljepotama jezera i slapova, planinskim zrakom, dugim šumskim stazama i drvenim mostićima. Bila sam zadivljena bojama, jer nikada prije nisam vidjela tako vedru i veselu prirodu. Već umorni i iscrpljeni napustili smo Plitvice i nastavili putovanje.

Uskoro smo stigli u Biograd gdje smo se smjestili u vrlo lijep hotel. I eto ga, krenulo je!

Prvi izlazak u Biogradu bio je zbunjujući. Teško je odmah otkriti sva zabavna i zanimljiva mjesta, ali malo po malo i pronašli smo ono što se tražilo. Došao je kraj večeri i svi smo se vraćali u hotel, prepričavajući sve svoje nove doživljaje. Tu večer pamtim po nespavanju, čak mogu reći da smo svi dočekali zoru.

Iako smo bili *mamurni*, nitko nije prigovarao vožnji velikim brodom. Svima nam se jako svidjela. Danas je naše odredište bio Nacionalni park Kornati. Vodič, koji nas je nasmijao svojim smiješnim naglaskom, neobičnom frizuricom i zanimljivim upozorenjima, pokazao nam je sve zanimljivosti pa čak i jezero u kojem su se oni najhrabriji okupali. Vrativši se u Biograd okupali smo se, sjeli na kavu, pregledali sve du-

ćane, razmijenili planove za večer koja slijedi i vratili se u hotel.

Ta druga večer je za neke bila jako duga. Za koga? Prvo za nastavnike koji su morali brinuti o svima nama i paziti na nas i naše ponašanje. Zatim za poneke učenike koji su upoznali djedice (Erna), one koji su izgubili kontrolu (Madžarac i Brozović), one koji

su upoznali nove ljubavi (Crna) ili pak one koji su radili svašta sasvim neočekivano (Bruno, Bara, Vlatka, Ena, Sara, Tina).

Treći dan našeg maturnog putovanja krenuli smo u razgledavanje Zadra. Putem interneta upoznala sam prijateljice koje žive u Zadru, a nikada ih uživo nisam vidjela niti upoznala. Vodič nas je upoznao s raznim ljepotama tog grada. Ono što mi se najviše svidjelo bila je predivna *svirka* Morskih orgulja i Pozdrav Suncu. Tako nešto nemam priliku vidjeti i čuti bilo gdje. Šećer na kraju izleta u Zadar bilo je upoznavanje s mojim prijateljicama Matejom i Albom. Taj trenutak neću nikad zaboraviti.

Vrativši se u hotel, odlučili smo da će ova večer biti bolja od svih drugih. Mislim da je najbolje da sve što se tada dogodilo ostan-

ne među nama koji smo tamo i bili jer ipak se neke tajne ne odaju. Teško je bilo zaspati tu večer.

Zadnji doručak u hotelu, spremanje i put prema Šibeniku. Taj grad je zaista drugačiji od svih. Pun je starinskih građevina i putova. Neke je umor definitivno svladao pa su spavali gdje god su stigli. Pravi primjer za to bila sam ja jer sam zaspala ispred Katedrale u Šibeniku. Nema veze, spavala ili ne ova četiri dana se ne zaboravljaju. Nakon Šibenika svratili smo do slapova Krke koji dokazuju koliko je naša priroda posebna i predivna. Kratko razgledavanje, kupanje, marena i na put!

Svi smo bilo puni novih doživljaja i toliko sretni što je sve ispalo jednostavno savršeno. Shvatila sam da imam predivan razred i najboljeg razrednika koji nam je sve ovo omogućio. Shvatila sam da se ovako nešto nikad ne zaboravlja i da ćemo ovo iskustvo zauvijek zapamtiti kao najljepše trenutke naše mladosti.

Daria Smojver, 8.d

KNJIŽEVNI SUSRETI

DRUŽENJE S IGOROM DEMETROM

Susret s karlovačkim piscem Igorom Demetrom bio je zabavan i zanimljiv. Ispričao nam je da je zaljubljenik u knjigu i pisanu riječ pa i danas, kao i u doba djetinjstva, a osobito uživa

u bajkama Hansa Christiana Andersena. Od malih nogu je redoviti posjetitelj Gradske knjižnice *Ivan Goran Kovačić* na čijim se policama danas nalaze i njegove knjige.

Pisati je počeo kao petnaestogodišnji dječak, najprije pjesme, a kasnije priče i drame. Neke priče i igrokazi objavljeni su u *Modroj lasti* i *Svjetlu*, a u izdanju karlovačke knjižnice tiskani su romani *Tajna starog grada Dubovca* (2001.) i *Otmica na karlovačkoj promenadi* (2002.), zbirke priča *Pero istine* (2003) i slikovnica *Hrabri Don* (2003.).

Treći roman *Potjera kroz Karlovac* (radnog naslova *Zovite me Bimbo*) Igor je počeo pisati 1998. godine. Likove iz ovog romana sre-

ćemo u već objavljenima (*Tajna starog grada Dubovca* i *Otmica na karlovačkoj promenadi*), tako da ga možemo smatrati uvodom u trilogiju o trojici pustolova koji su svojim dogodovštinama i sitnim dječaćkim nestašlicama osvojili srca čitalačke publike.

Pisac Igor Demeter nam je rekao da neizmerno voli svoj grad Karlovac, njegove ulice, šetališta, kupalište uz rijeku Koranu, promenade. Stari grad Dubovac je mjesto

koje je uvijek intrigiralo njegovu maštu, tamo se igrao s prijateljima i šetao s roditeljima. Poručio je mladim čitateljima da uvijek budu svoji te da čitaju, čitaju i samo čitaju.

Iva Goršić i Marija Košutić, 6. d

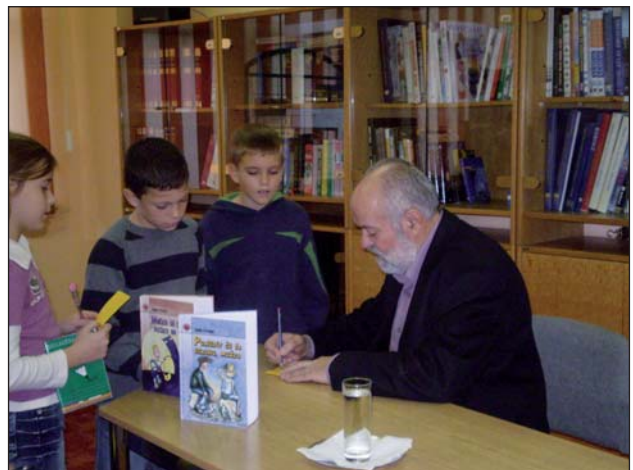

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM ŠIMOM STORIĆEM

Jedan od popularnih načina obilježavanja Mjeseca knjige je susret s književnicima. Tako smo i mi 7. studenoga 2008. godine u prostoru knjižnice naše škole upriličili jedan zanimljiv književni susret i to s književnikom Šimom Storićem, koji nam se na početku predstavio, a potom je predstavio svoja djela: *Mačka skoči uvijek na noge*, *Poljubit ću je uskoro*, možda.

Nakon toga, s radošću, je odgovarao na naša pitanja, a njih je bilo dosta: Kako Vam se sviđa naša škola i knjižnica? Koja Vam je najdraže djelo koje ste napisali? Kojom ste prigodom počeli pisati i kada? Koje ste nagrade dobili za svoja djela? I brojna druga pitanja koja su se izrodila u našim glavama.

Saznali smo da je rodom iz Dalmatinske zagore, da je u školu kilometrima pješačio, a da je poticaj za pisanje dobio u 5. razredu kada je za jedan svoj literarni rad osvojio nagradu.

Također nam je povjerio da piše knjige kakve je sam u mladosti volio čitati.

Nakon što smo iscrpili sva pitanja, književnik je nama postavio jednu matematičku zagonetku koju, nažalost, nismo uspjeli riješiti.

Stefanie Ribar, 6.b

Dvije predstave u Gradskom kazalištu „Zorin dom“

Galeb Jonathan Livingston

„Vrhunac, savršenstvo letenja, ono najteže i najmoćnije u isto vrijeme, jest letenje kao spoznaja dobrote i ljubavi!“ samo je jedna od poruka koju su učenici 8. razreda spoznali gledajući predstavu Galeb Jonathan Livingston.

Učenici 8.a i b razreda OŠ Grabrik 16. listopada 2008. godine posjetili su Gradsko kazalište Zorin dom i odgledali predstavu „Galeb Jonathan Livingston“ u izvedbi Kazališta „Merlin“ iz Zagreba.

Predstava se svima jako svidjela. Glavni lik, galeb Jonathan, pokušava usavršiti svoj let kako bi se osjećao slobodno. Mnogi iz jata ga osuđuju i protjeruju, ali je on ustrajan u svojoj namjeri da svoj let učini savršenim. Ne zadovoljava se prosječnošću, već želi biti bolji i zna da može više. U predstavi se pojavljuju i likovi galeba Martina, Starješine, Sullivana i Fletcher Lynda, a sve ostvaruje isti glumac, no uvijek na nov, osebujan i glumački istančan način. Radnju predstave i izvrsnu glumu prate i svjetlosni efekti i glazba koja je upotpunila naš doživljaj.

Dojmovi učenika su bogati, snažni, no neki smatraju da bi zanimljivost predstave bila veća da se na pozornici izmjenjivao veći broj glumaca te da bi tako lakše pratili i razumjeli radnju priče.

No, nitko od učenika nije žalio „izgubljenog“ vremena jer su sve poruke koje su nam iz isoimenog romana Richarda Bacha prenijeli glumci, aktualne i primjenjive u svakodnevnim životnim situacijama.

Valentina Rade i Dorja Stunić, 8.b

U blagdanskom ozračju

I ove godine nas je pohodio sv. Nikola. Bili smo poslušni, marljivo smo učili te zavrijedili šarene bombončice i raznolike poklončice, a šibe – samo poneki od nas. Sv. Nikola bio je vrlo darežljiv i pun razumijevanja.

Kraljević i prosjak

Osvrt na predstavu u Zorin domu 21. listopada 2008. godine

Godina je 1547. u Walesu, a na tronu je kralj Henrik VIII. Razmaženi kraljević Edward naviknut na raskoš i lagodan život shvaća da se cijeli svijet ne vrti oko njega, nakon što upozna prosjaka Toma koji bi dao sve samo da osjeti dašak kraljevićeva života. U isto vrijeme Edward žudi za slobodom, te se ta dvojica mladića odluče zamijeniti, a to će im itekako promijeniti živote.

Sretno-tužna priča u kojoj dva dječaka u tajnosti zamjenjuju svoje životne uloge. To sa sobom nosi bezbroj radosnih, komičnih, ali i opasnih situacija. Milosrđe, opraštanje i tolerantnost prosjaka Toma i kraljevića Edwarda u svim nedaćama koje im je prouzročila zamjena mogu nas mnogo tome naučiti i u današnje vrijeme.

Kraljević, prosjak, baka, Sir John, Pete, kralj Henrik VIII. I zatvorenici su likovi koje tumače samo dva glumca na sceni. U toj jednosatnoj predstavi glumci se, za vrijeme prisjećanja svoje zanimljive priče, presvlače i mijenjaju karakter i stanje. Predstava je obojena vjernim kostimima, glazba odiše tonom vremena u kojem se radnja zbiva, a baklje u pozadini dodatno uljepšavaju sveukupni doživljaj.

Vrhunska gluma za oči i uši gledatelja!

Amrita Bocek, 6.a

Ususret Božiću

Prvo obrazovno razdoblje okrunili smo prelijepom božićnom priredbom. Razdragana i otvorena srca, čiste duše i dobrih namjera uronili smo u blagdansko ozračje. Pokazali smo da puno toga možemo i znamo. Puna dvorana posjetitelja te razdragani pljesak, najljepši je dar za uloženi trud svim sudionicima.

Lea Grčić, 6.d

Na svjetskom tronu

Mateja Kunović rođena je 20.4.1996. godine u Karlovcu. Trenira kickboxing već pet godina. Za to vrijeme ostvarila je niz zapaženih rezultata, no najuspješnija bila je u Napulju 2008. godine kada je osvojila zlato. Odlična je učenica, polazi 6.d razred OŠ Grabrik. Njeni prijatelji u razredu su ponosni što baš ona ide s njima u razred jer je svjetska prvakinja u svojoj kategoriji.

Una Šnajdar i Filip Gorščak obavili su s njom kratak razgovor u kojem je Mateja otkrila još neke pojedinosti o sebi:

Mi: Reci nam nešto o kickboxing klubu *Tigar* te o treneru koji te priprema za natjecanja.

Mateja: Klub je osnovan prije šest godina pod nazivom *Tigar*, vrlo je uspješan. Broji preko 150 članova. Treniram pod budnim okom Zorana Cicvare.

Mi: Odlazeći na natjecanja, koje si sve zemlje posjetila?

Mateja: Da, dosta sam putovala jer sam sudjelovala na mnogim natjecanjima. Tako sam bila u Sloveniji, Italiji, Mađarskoj, Bosni i Hercegovini, Austriji, Njemačkoj i Belgiji.

Mi: Reci nam koliko si medalja osvojila i kako je to biti svjetska prvakinja.

Mateja: Imam jako puno medalja. Ne znam baš točno koliko, ali mi se čini negdje oko 60. Sve su jednako drage, no najdraža je svakako ona iz Napulja sa svjetskog prvenstva kad sam bila prva te osvojila zlato. Biti svjetska prvakinja je prekrasan osjećaj; u središtu si pozornosti, a ujedno shvaćaš da su svi ti naporni treninzi urodili pobjedom.

Mi: Jesu li treninzi doista naporni i kako usklađuješ školske obaveze?

Mateja: Da, treninzi su zahtjevni. Treniram svaku večer od 21 do 22 sata, a prije natjecanja su treninzi pojačani i naporniji, naročito ako se pripremamo za neko važno natjecanje kao što smo se pripremali za svjetsko prvenstvo. A što se školskih obaveza tiče i njih (još za sada) obavljam s lakoćom. Prijatelji iz razreda mi pomognu, učitelji su puni razumijevanja.

Mi: Koji ti je najdraži predmet u školi?

Mateja Kunović

Mateja: Najdraži mi je tjelesni pa tako sebe u budućnosti zamišljam kao nastavnicu tjelesne kulture.

Mi: Kako provodiš slobodno vrijeme, ako ga uopće imaš?

Mateja: Uvijek se nađu neki slobodni trenutki za druženje s prijateljima, igru s kućnim ljubimcem. Obožavam svog hrčka. Zove se Svjetski, ime je dobio po tome što sam na svjetskom prvenstvu bila prva. Volim čitati i odlaziti u šetnje s roditeljima. Obitelj mi je velika potpora.

Mi: Otkrij nam tajnu jesmo li mi jedini novinari koji su te intervjuirali?

Mateja: Ma ne, vi ste mi najdraži. Mnogo je novinara sa mnom razgovarala (uvijek nakon nekog natjecanja), a gostovala sam i na radiju.

Mi: Što bi poručila našim čitateljima?

Mateja: Poručila bih im da uvijek vjeruju u sebe, imaju svoj cilj, da budu dobri prema drugima i, naravno, da se svakako bave nekim sportom.

Zlatom u kickboxingu okitio se još jedan naš učenik, Robert Basara. Ponosni smo i na njega. Razgovor s njim donosimo u sljedećem broju.

Razgovor vodili:

Una Šnajdar i Filip Gorščak, 6.d

ŠPORTAŠI NAŠE ŠKOLE U PRVOM POLUGODIŠTU 2008./09. ŠK. GODINE BILI SU VRLO AKTIVNI

NOGOMET

U listopadu 2008. g. održano je gradsko natjecanje iz nogometa za osnovne škole grada Karlovca. Ekipu naše škole činili su : Nikola Vučelić, 6.a; Marin Belobrajdić, 6.a; Matej Ribar, 6.b; Darko Kvaternik, 6.b; Davor Ribar, 7.b; Romano Franjić, 7.c; Slavko Kvaternik, 8.a; Alen Zorbas, 8.a; Emanuel Kraljević, 8.a; Antonio Knezović, 8.b i Ivan Pleš, 8.b. U konkurenciji osam ekipa, naša ekipa osvojila je četvrto mjesto.

RUKOMET

Studeni 2008. bio je rezerviran za gradsko natjecanje iz rukometa za osnovne škole grada Karlovca. Naša škola imala je ekipu dječaka i djevojčica.

Ekipu dječaka činili su: Ivan Šnajder, 5.d; Andrija Horvatin, 6.a; Andrej Obranović, 6.b; Matej Ribar, 6.b; Benjamin Bajrić, 6.c, Domagoj Smojver, 6.c; Marin Vlajsavljević, 6.d; Matija Cindrić, 7.a; Borna Bubaš, 7.b; Marino Felić, 7.b; Marko Eremić, 7.d; Karlo Novaković, 8.a; Alen Zorbas, 8.a; Andrija Horvatin, 8.b; Ivan Pleš, 8.b; Kristijan Terzić, 8.b; Alen Zinaja, 8.b.

Ekipu djevojčica činile su: Lucija Cindrić, 6.a; Karla Šmuc, 6.a; Barbara Vukašinić, 6.a; Lucija Stepić, 6.b; Marija Kusanić, 6.c; Tihana Ulaković, 7.a; Matea Lovras, 8.b; Aleksandra Lovrić, 8.b; Dolores Matasić, 8.b; Dorja Stunić, 8.b i Kristina Vuković, 8.d.

Objе ekipe osvojile su 1. mjesto i plasirale se na županijsko natjecanje osnovnih škola.

STOLNI TENIS

10. studenog 2008. godine održano je gradsko natjecanje osnovnih škola u stolnom tenisu. Boje naše škole branili su: Lovro Gojak, 7.d; Luka Knežević, 7.d i Dean Dragojević, 7.d. Osvojili su 4. mjesto.

ODBOJKA

Krajem 11. i početkom 12. mjeseca 2008. godine održano je gradsko natjecanje osnovnih škola u odbojci.

Ekipu učenika naše škole činili su: Josip Trbuščić, 5.b; Karlo Knežević, 5.d; Ivan Šnajder, 5.d; Mateo Kalčić, 7.c; Davor Stojaković, 7.c; Luka Knežević, 7.d; Leo Mikolčević, 7.d; Robert Višnjic, 8.d. Osvojili su 6. mjesto.

Ekipu učenica činile su: Natalia Kovačević, 5.a; Matea Stanojčić, 5.a; Darija Kučinić, 5.d; Stella Žaja, 5.d; Katarina Filipčić, 6.c; Amalija Obranović, 6.c; Iva Goršić, 6.d; Ivana Gagula, 7.c; Matea Vinski, 7.d; Tesa Vukobrat, 7.d; Ivana Gales, 8.a i Helena Muić, 8.a. Osvojile su 2. mjesto i plasirale se na županijsko natjecanje osnovnih škola.

ŠAH

15. prosinca 2008. održano je gradsko natjecanje osnovnih škola u šahu. Ekipu naše škole činili su: Lovro Gojak, 7.d; Marin Vlainić, 7.d; Dean Dragojević, 7.d; Matija Vuković, 8.b i Karlo Brezović, 8.b. Osvojili su 2. mjesto i plasirali se na županijsko natjecanje osnovnih škola.

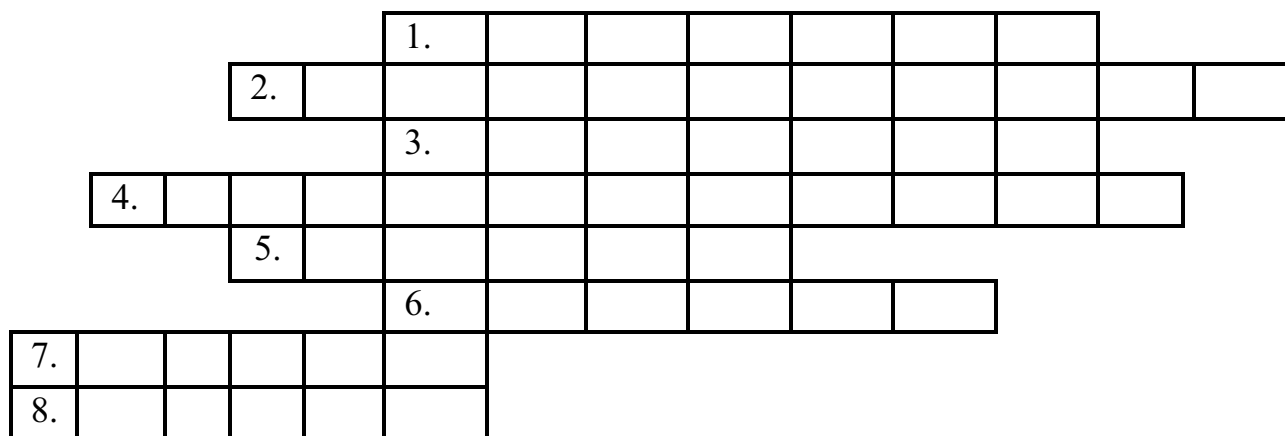

KRIŽALJKA : *Nikolina Magdić, 7.c*

1. romb s pravim kutovima
2. paralelogram s pravim kutovima
3. suprotno od zbroja
4. četverokut kojemu su nasuprotne stranice paralelne
5. dio ravnine omeđen s tri dužine
6. orijentirana dužina
7. produkt ili
8. ravna neomeđena crta

ČITAJUĆI GRABRIĆ
PRONADI RIJEČ -
BIMBO. BUDI BRZ I
JAVI SE U ŠKOLSKU
KNJIŽNICU. NAJBR-
ŽEG UČENIKA ČEKA
NAGRADA.

rješenje: 1. okomito – naziv jednog grada

MODA

Evo nas ponovno s vama i sa svježim modnim informacijama za sve poklonike modnog svijeta. Zavirivši u modne magazine donosimo najsočnije modne detalje koji vas jednostavno bacaju u trans! Kamo god se ovih dana okrenete, naletjet ćete na isprepletene prugice i kvadratiće. Karirano je definitivno zauzelo prvo mjesto među raznim uzorcima ove zime.

Nije potrebno veliko umijeće da od muhe napravite slona, pogađate veliki satovi, narukvice, torbe... i to još u hit bojama kao što su ljubičasta i siva. Definitivno vam preporučujemo uske traperice za cure koje će zasigurno zagolicati maštu snažnijeg spola, a one mogu biti mišje siva, ležerno isprane, crne kao ugljen, tamne bez efekta ili pak one niskog struka. Uz to kombinirajte male dnevne haljine s raznim džepovima, visoke čizme (bile ravne ili visoke), i uz to sve nećete pogriješiti. Kako ne bi izostavili i one muškoga spola, za njih toplo preporučamo uže traperice (ne preuske) u tamnijim i svjetlijim tonovima.

Jakne i kaputići postaju sve važniji odjevni predmet jer bez njih se više ne izlazi. Umjetno krzno

na kaputićima je ono što spada u „must have“ ove sezone. Za djevojke je glavna boja siva, crna ili pak smeđa, dok za dečke dominira siva, zelenkasta ili crna!

Posvetili smo i dio vaše omiljene rubrike i modnim detaljima! Šareni šalovi, kapice raznih uzoraka i dizajneva te štucne koje će osim toga što ćete biti u trendu, krasit će i grijati vaše noge. Štramplice raznih boja uz navedene štucne, tunike i minice, pretvorit će te u pravu modnu štrebericu. Eto, nadamo se da smo vam pomogli u izbori novih odjevnih predmeta koji će promijeniti vaš život, nabolje...

Tin Vlainić, Ivana Crnojević, Inga Jurić

Naši prvašići

1.A - Učiteljica: Bogdanka Conjar
Ban Bruno, Cvitak Lucija, Goršić Josip, Jakovac Roberto, Jurašić Lukas, Keča Domagoj, Krajačić Fran, Martinović Lara, Mesić Lucija, Mijoković Elizabeta, Novković Sara, Pavan Sobotik Paloma, Penić-Ivanko Martin, Polojac Grgur, Rendulić Ema, Samardžija Jan, Savić Mia, Šebalj Jure, Tomašević Danijela, Vodnik Paulina, Vrabac Patrik, Vukašinović Jurica.

1.B – Učiteljica: Boža Krznarić
Barišić Tea, Bosiljevac Domagoj, Buneta Anamarija, Grbac Lucija, Kokotović Tin, Kovačić Lucija, Kutle Filip, Naglič Luka, Pavković Inya, Pleš Paulina, Polović Krunoslav, Poturica Hanna, Prašina Karlo, Pribanić Mateo, Rade Leonora, Smolić Marko, Stanojčić Matija, Stanojević Tena, Veljača Ena, Vuković Nikola.

1.C – Učiteljica: Ljerka Kosić
Atlija Dora, Cvitak Petar, Gojak Lucija, Grmek Matija, Ivković Andre, Jukić Karlo, Kalinić Neven, Kolaković Dorotea, Krivokuća Chiara, Krvarić Petra, Marjanović Stella, Miljak Adriano, Novaković Katja, Novosel Lukrecija, Pavlič Ira, Perković Leo, Radočaj Sara Marija, Reškovac Ivan, Šamuga Leonarda, Škaljac Dominik.

1.D – Učiteljica: Željka Milašinčić
Bastaja Luka, Begedin Antun, Čižić Marko, Gerovac Andrej, Joha Filip, Jurčević Stela, Katušin Lucija, Knežević Lana, Kušević Kristijan, Milčić Ivana, Milković Anja, Nesuda Antonia, Paulić Lara, Pekić Ivan, Perković Laura, Pogačić Kušan Chiara, Stojković Antonio, Svilar Stela, Škot Mihaela, Vukobrat Pavle.

PRIJEDLOZI UČENIKA ZA NASLOVNICU GRABRIČA

